Anul I, No. II. 25 BANI NUMĂRUL 18 Septembrie 1919.

CONŞTIINŢA

ORGAN AL GARZEI CONŞTIINŢEI NAŢIONALE DIN ROMÂNIA

Iaşi, str. Alexandri No. 3.

APARE ODATA PE SAPTAMANA JOIA

Răsplata Muncei

In fine ese la iveală prinosul de recunoştinţă cu care mult iubiţii noştri Aliaţi, caută să ne recompenseze pentru sacrificiile fără seamăn ce le-am facut în izbândirea cauzei comune, adică înfrângerea Puterilor Centrale.

Sa nu se creadă că România, atunci când a intrat în război, a urmărit câştiguri materiale pentru sine, ci în clipele când oştirile germane erau gata să atace cu înverşunare Franţa, iar defecţiunea începuse a se manifesta în rândurile armatelor ruseşti, pentru ridicarea moralului trupelor puterilor aliate cu surorile latine, era nevoe de un imbold, iar acel imbold a fost dat de ţara noastră, prin intrarea ei în război.

Ştim cu toţii laudele ce se aduceau ţărei noastre după intrarea ei în război.

Dar aceste laude erau fără nici un folos faţă de întinderea frontului şi superioritatea numerică şi în armament a duşmanilor cu care am avut să luptăm.

Strigam după ajutoare, dar ecoul strigătului nostru abia se auzea.

Invocam tratatul de alianţă, dar se vede că şi Antanta, de pe atunci se convinsese de adevărul rostit de Kinderlain Waechter când le-a tratat drept petice de hârtie.

In fine, după ce suferim martirajul Turtucaei, iată apărând cu respectivele hăi... hăi... turi oştirile ruseşti, îmbăcaţi cu căciuli şi înarmaţi cu gânduri ne curate, îndreptate nu contra duşmanilor ci contra noastră, pe care ni-i trimite cu aclamaţii de numeroasa familie a lui Gură Cască, ce se înmulţise de când cu refugiul, şi cu aceşti prieteni aliaţi, suferim dezastrul ocupaţiei de duşman a celei mai mari părţi, din trupul mic al noastre ţări.

In urma acestei dureri de pierderi teritoriale încercam şi numeroase perderi de oameni.

Dar aceste suferinţi le vedem că sânt numai începutul, căci apoi a urmat altele şi mai mari.

Ne refacem. Cu ajutorul ofiţerilor aliaţi cărora le suntem recunoscători, câştigăm victoriile dela Oituz, Mărăşti şi Mărăşeşti, dar sântem nevoiţi să semnăm pacea de la Bucureşti.

Noroc că şi oamenii noştri politici, au făcut aşa fel, că amânând ratificarea definitivă, de către corpurile legiuitoare, la infinit, să ne apuce victoria aliaţilor.

Atunci M. S. Regele, în calitate de adevărat român, de care a dat dovadă, declară drept petec de hârtie pacea de la Bucureşti şi ordonă mobilizarea rămăşiţelor de soldaţi salvaţi din ghiarele triunghiului morţei unde erau să fie târâţi, sau găsiţi în ţară înainte de a fi aduşi de prin câmpiile Mesopotamiei şi cu ei dă ajutor aliaţilor de a-şi aduce la îndeplinire punctul de vedere al liniştei depline a omenirei; de pe urma dezastrului în care a zvârlit-o Puterile Centrale.

Inceputurile de liniştire a popoarelor fiind îndeplinite, ni se cere să trimitem delegaţi la conferinţa de pace, care delegaţi alături de împuterniciţii marilor puteri să decidă de soarta popoarelor şi deci şi de soarta noastră.

Dar dela prima zi a sosirei delegaţilor noştri la Paris încep decepţiile.

Ba li se făceau şicane în nerecunoaşterea împuternicirei dată de sentimentul poporului, ba li se zicea că de ce nu s'a dat drepturi de participare şi la alţii, care poate voiau să servească interesele străine şi multe alte.

După ce delegaţii noştri au putut cu mari greutăţi să convingă pe împuterniciţii marilor puteri că le sânt formele în regulă, li s'au găsit alte modalităţi de şicanare şi anume că nu au fost lăsaţi să vorbească şi încă au fost respinşi şi de la comisia de despăgubiri.

Toate acestea le-au suferit în tăcere delegaţii noştri şi aceasta dintr'o dragoste superioară de ţară.

Dar decepţiunea delegaţilor noştri a fost şi mai mare acum la urmă, când prin felul formulărei condiţiilor de pace impuse Austriei, eram şi noi obligaţi a îndeplini diferite dorinţi ale capitaliştilor străini sub a căror influenţă lucrează membrii Conferinţei.

Aceste dorinţi impuse, sânt, cred, patentaţii marilor puteri o mică bagatelă. O fi, poate pentru ei dar nu pentru noi. Şi apoi să impui altora nişte lucruri, care nici tu nu le aprobi în ţara ta, aceasta este o crimă.

Condiţiunile impuse nouă sunt o renunţare completă la independenţa ţărei, şi cred că nu se va găsi român care să le accepte. Iar dacă, din nenorocire, vre un vrăjmaş al ţărei pus în slujba duşmanilor, căci prin condiţiile ce ni le impun, aliaţii de eri, au devenit duşmanii de azi, într'un moment de slugărnicie faţă de străinătate, bazată pe o căpătuială materială pentru el şi ai lui, s'ar decide să accepte aceste condiţii, toţi Românii cu mic cu mare ar trebui să adopte semnul doliului şi strânşi uniţi pe baza suferinţelor ce ni se vor crea, să luptăm pentru irealizarea îndeplinirei condiţiilor impuse.

Gh. Al. Carp.

LINIŞTE!

Odată cu începerea tratativelor de la Versailles, speranţa păcei apropiate, readucea în sufletul omenirei liniştea de care are nevoe, pentru a se putea dezvolta, pentru a repara şi tămădui lipsurile şi rănile făcute de război, pentru a relua firul progresului şi al civilizaţiei. Mai mult de cât ori care altă ţară din Europa, România, care îşi lărgise hotarele ei, şi care fusese atât de încercată în marele războiu european, avea nevoe de binefacerile păcei, pentru ca nevoia unei reorganizări care se impune, trebue să preocupe toate spiritele, fără deosebire de clasă, fără deosebire de profesiune.

Au trebuit să continue încă luptele şi nu se poate încă şti, când va veni şi pentru noi ziua binefăcătoare a păcei.

Numai acest fapt ar fi fost suficent, că în orice caz, să ne oprească dela luptele interne, dela micile neînţelegeri, trebuind să apărem în faţa duşmanilor noştri şi conştienţi de datoriile noastre şi hotărâţi a ne apăra pe orice cale drepturile ce ni le nesocotesc.

Şi, până la un moment, am avut această aparenţă, prin reformele îndeplinite se părea că ne-am asigurat liniştea înlăuntru.

Dar, dacă adevăraţii români şi-au înţeles datoria, nu tot aşa putem spune despre o anumită pătură străină, care din nenorocire trăeşte în ţara noastră. Această pătură străină, care până mai dăunăzi justifica până la punct comportarea ei faţă de noi şi de România, ca o consecinţă a excluderei ei dela viaţa politică, astăzi după ce li s'au dat toate drepturile, a ţinut să se dezmintă singură şi în chipul acesta ne arată că scopul urmărit n'a fost numai drepturile politice.

Cum oare se poate explica faptul că „noii încetăţeniţi" duc o luptă aprigă în contra ţărei, aţâţând străinătatea prin ajutorul presei şi comitetelor sioniste în contra noastră?

Cum se poate explica şi înţelege că aceşti fii adoptivi să uite până într'atât respectul, căci dragostea nu le-o cerem, — ce il datoresc României, şi să publice prin presa lor articole din care să se desluşească ameninţări împotriva ei? Cum se poate explica oare cauza comună pe care o fac aceşti noui fii ai ţărei cu toate comitetele lor de acţiune, secrete şi nesecrete?

Nu ne-am putut explica şi de aceia punem întrebările.

Ţinem să se ştie însă că noi aceştia dela „Garda Conştiinţei Naţionale", urmărim toate manifestările izolate sau în masă a tuturor acelor ce luptă în contra intereselor ţărei noastre şi vom da alarma dacă va fi nevoe, pentru ca fiecare român adevărat să-şi facă datoria şi după cum a scăpat ţara de duşmanii din afară, să o scape şi de acei dinăuntru.

Dacă nu ar fi decât numai pentru a se păzi de aceasta, căci românul nici nu uită, nici nu iartă, le atragem atenţia acelor cari şi-au uitat datoriile lor faţă de ţara noastră şi de noi, şi le spunem *Fiţi liniştiţi!*

De nu veţi asculta de glasul nostru, voinţa unui popor întreg vi se va impune.

Nu căutaţi a pescui în apă tulbure;

Nu căutaţi a îndreptăţi opunerele ce se făceau la cererea drepturilor politice;

Nu căutaţi a juca rolul şarpelui încălzit la sân;

Inţelegeţi că măcar pentru moment îi trebuie acestei ţări *linişte înăuntru!*

V. N. C.

Conducătorii lor

Intr'o informaţie din corpul ziarului se constată că individul V. Grăjdeanu secretarul sindicatului internaţional de arte grafice de meserie tipograf dar de profesie comunist, în baza ideilor ce le propagă, a găsit de cuviinţă să dea probă de punerea lor în practică, celor ce-l ascultă şi la petrecerea ce a avut între membrii cercului meseriaşilor, în seara zilei de 14 apr. st. v. a luat (să nu spunem furt că între comunişti nu există furt) dela două muncitoare şi un muncitor, hainele.

Şi pentru această bagatelă, parchetul burghejilor (of. burghejii) a găsit de cuviinţă să-l aresteze.

Ce crimă. Parcă nici n-ar vrea să ţie samă burghezii de fraţii comunişti

Nu e aşa că pentru această crimă trebue răzbunare? Tovarăşii comunişti vor spune da, iar noi vom zice nu, parchetul i-a făcut un bine tovarăşului Grăjdeanu, îl ştia cu educaţia neterminată şi deci într'un moment superior de umanitate (câte odată şi burghezii sânt umani) îl trimis pe contul statului la universitatea din str. Păcurari 19 să şi la doctoratul.

Fiţi siguri că la eşire va fi demn de o nouă bursă la una din salinele statului.

C. Pancu

Români, pentru binele şi progresul acestei ţări, Uniţi-vă!

Pentru cei care ne învinuesc

Luptăm pentru apărarea intereselor neamului și a credinței noastre, cu gândurile cele mai curate, și de la început am hotărât și am spus-o tuturor că noi nu vom face politică și nici nu vom urmări interese personale în lupta noastră. Războiul pe care l'am dus ne-a învățat cu jertfa pentru binele altora și de aceia astăzi fiecare din noi știe, că altfel trebue să răspundă chemării sale decât acum 5—6 ani. Incredințați de acest adevăr noi cei care alcătuim garda conștiinței naționale, am căutat să ne dăm partea noastră de jertfă în mod desinteresat, de câte ori a fost nevoie. După cum la început, chiar de când gruparea noastră a luat ființă, am dat semnalul luptei pentru apărarea liniștei țării, tot așa mai târziu am lucrat contra aceiora care direct sau indirect au încercat să lovească în ordinea și bunul mers al gospodăriei lăuntrice a țării. Când anumiți indivizi care după o specula de ani de zile, s'au împotrivit de a se supune tuturor măsurilor ce s'au luat împotriva lor, au avut îndrăzneală să continuie cu specula, membrii gărzii conștiinței naționale s'au simțit datori să intervie energic împotriva acestora. Specula aducând după sine îmbogățirea unor anumiți oameni în paguba marei mulțimi care sărăcește și sufere, negreșit că atrage nemulțumiri. Pentru prevenirea unor asemenea nemulțumiri, noi ne-am străduit în marginele puterilor noastre, să apărăm interesele mulțimei nevoiașe.

Tot ca mijloc de a trezi și a reîmprospăta în sufletele Românilor simțul datoriei, garda conștiinței naționale a hotărât organizarea unei procesiuni cu caracter religios, de *Ziua Crucii — Lipsa de respect față* de tot ce ne-a mai rămas curat și sfânt a ajuns prea departe. Din multe alte împrejurări în care se poate constata această lipsă de respect este și aceia a repauzului duminical. Și dacă prin aceasta nu s'ar zdruncina temeliile pe care e așezată viața noastră, desigur că am închide ochii și ne-am face că nu vedem ce se petrece în jurul nostru.

Când vedem însă că fiecare popor, care vrea să trăiască, respectă cu sfințenie obiceiurile apucate din strămoși, ne doare inima și nu putem să nu atragem atenția celor în drept, asupra datoriei de a regula la paza neatinsă a lucrurilor bune pe care înaintașii noștri ni-le au lăsat. Par'că ne-ar fi pierit la cei mai mulți ultima licărire a credinței! Bisericile, locuri de scăpare la vremuri grele, stau astăzi goale. Duminicile și sărbătorile în loc să ne ducem la Biserică pentru a ne închina lui Dumnezeu, ne ducem în alte locuri cari mulțumesc mai mult apucăturile trupești.

Zgomotul piețiilor, muzicile localurilor de petreceri vinovate, ne atrag mai mult decât clopotele Bisericilor, cântările și rugăciunile care răsună între zidurile lor. Credincioșii care și-au plăsmuit un Dumnezeu al banului și al orgiilor, se tem că nu va rămânea timp să petreacă îndeajuns. Și anii trec; patimile se înmulțesc; iar închinarea adevăratului Dumnezeu slăbește.

Când streinii ne văd atât de nepăsători față de tot ce-i românesc să nu ne mirăm că îndrăznesc a-și arăta dorința de a se face stăpâni în casa noastră, de a ne impune în școli o limbă care nu e a noastră, o credință și obiceiuri streine de sufletul nostru.

Pentru a arăta că tot a mai rămas în sufletele noastre o parte bună și ai lămuri asupra datoriei de a respecta credința noastră, pe cei care o nesocotesc garda conștiinței naționale, a hotărât organizarea procesiunei de care am amintit mai sus.

Iată din multe altele, câteva din lucrurile cu care se ocupă și se va ocupa garda conștiinței naționale.

Gurile rele însă vorbesc multe neadevăruri despre noi.

Unii zic că suntem o grupare pusă în slujba partidelor politice; alții zic că am luat ființă pentru ca mai ușor să putem ajunge la îndeplinirea unor interese personale. Nimic adevărat. Noi nu facem nici un fel de politică de partid. Ba mai mult: la noi nici nu se discută măcar despre partidele politice. Grija noastră se îndreaptă la apărarea intereselor țării și ale neamului nostru românesc.

De aceia rugăm pe acei care vorbesc de noi fără să ne cunoască, să vie în mijlocul nostru, să asculte ce vorbim noi, să observe ce facem noi și dacă vor găsi că suntem vinovați să ne vorbească cum voiesc.

Până atunci ar fi mai bine să nu răspândească vorbe fără nici o bază și dacă în adevăr voiesc binele țării să facă măcar ce am făcut noi.

Noi, orice s'ar zice pe socoteala noastră, vom căuta să ne facem datoria, fără a urmări vre un interes de partid, sau personal. Așa am făcut până acum, așa vom face și în viitor.

C. Pancu

Atitudinea noas[tră]

Deși în numărul tre[cut] al gazetei noastre am precizat destul de limpede atitudinea noastră, totuși s'au găsit unii oameni cari au început să arunce în sarcina noastră cuvinte fără nici un temei, crezând că în felul acesta ar putea să ne compromită sau să ne facă să le dăm lămuriri pe care le socotim că sunt de prisos.

Am spus-o dela început: Nu vom polemiza cu nimeni, pentru că orice ar zice alții, acțiunea noastră se impune prin ea însăși fără a-i face reclamă și fără a răspunde cuvintelor aruncate cu răutate dintr'o parte sau alta: iar celor cari deși ne cunosc, se fac a ne cere lămuriri, le spunem să se intereseze mai deaproape de activitatea desfășurată de noi până acum și dacă nici așa nu ne vor cunoaște, să vie în mijlocul nostru și vor fi lămuriți mai mult prin faptele noastre, decât prin răspunsurile pe care le am putea da prin gazele.

A căuta să pătrunzi un lucru pe care nu-l cunoști îndeajuns, e tot ce poate fi mai firesc. Dar a bârfi pe sama unei grupări de oameni cinstiți și serioși, e lucrul unor oameni ușurateci sau interesați.

Repet: ușurateci sau interesați căci altfel și-ar căuta de treabă. Celor dintâi nu le vom răspunde căci acțiunea noastră pornind din intenții foarte curate și fiind îndeplinită pe căi foarte demne, orice ar zice ei, nu ne pot stingheri. Urmele vorbelor aruncate de ei vor fi ca acelea pe care le lasă pietricelele pe care copiii nestatornici le aruncă în apa unui râu limpede, crezând că îl vor tulbura. Un plescăit puternic când pietricica va atinge suprafața apei, câțiva stropi vor sări în sus pentruca într'o clipă să recadă și să se amestece din nou cu apa râului, pietricica va cădea la fund și tot atât de limpede ca și înainte râul își va urma drumul croit. Copiii gălăgioși vor vedea că râul nu se sperie de pietricelele aruncate de ei și vor căuta alte jucării.

Rămân ceilalți „interesații“, cari în dorința de a face din noi unelte de care să se servească pentru a-și atinge scopurile lor, caută să ne provoace prin cuvinte ispititoare, ori cu un înțeles îndoelnic, că doară ar putea să ne atragă în partea lor.

Aceștia ne acuză odată că am fi „liberali“. Când văd că nu le răspundem ne numesc „conservatori“. Dacă nici așa nu le merge ne zic „progresiști“, sau mai știu cum. Orice mijloace întrebuințează încercările lor de a ne atrage în cursele lor, ori a ne respinge cu dispreț când văd că nu și-au găsit oamenii, sunt zădarnice și rămân simple „încercări“ care nu lasă nici o urmă.

Tuturor acestora le răspundem:

Nu suntem nici liberali, nici conservatori, nici progresiști, ci suntem *Români* cari muncim pentru binele țării. Nu cunoaștem interese mai mari decât cele ale patriei și ale neamului nostru. De aceia: lăsați-ne în pace!

Dar dacă în adevăr vă doare inima pentru țara și neamul în mijlocul căruia trăim, desbrăcați-vă acasă de tot ce vă leagă de partidele politice și cu inima curată pășiți pragul nostru! Afară nu vă vom da și vom primi cu dragă inimă sfatul și munca voastră. Dar să nu uitați: că îndată ce vă veți abate din calea cea dreaptă, vom ști să păzim curățenia casei noastre.

Constantin Tucaliuc.

Ce urmărește „Garda Conștiinței Naționale“

Noi, acum o lună jumătate în urmă, când am format această organizație de aparare conștientă a intereselor Iașilor și cu ramificări în toată țara, am înțeles ca desbracați de ori-ce pasiuni, fie politice, fie individuale, se muncim, sa chibzuim și se înfăptuim cum ne va duce cugetul și năzuința noastră ca să facem lucruri bune și de folos societăței românești în care trăim.

De loc nu ne-am gândit ca se ne lipim, sau se cerem sub o firmă politică oare care, sintorul în scopurile și năzuințele noastre, nu, ferească Dumnezeu.— Noi deschidem porțile largi ca se intre în această organizație toată suflarea românească care respiră aerul acestei țări. Toți să vie, ca alăture de noi, meseriașii înfăptuitori ai acestei organizări, intitulată: *„Garda Conștiinței Naționale.“*, toți zic, se fie alăture de noi, ca împreună se chibzuim cinstit, se muncim conștiincios, să ne dăm tributul nostru de energie și lumină ca odată, se înfăptuim în bine, toate lipsurile neprevăzute, abaterile intenționate, exploatările oneroase, etc. Se întemiem un cadru de cinste și în cuvânt și în faptă. Se fim adevărați oameni drepți, cinstiți și religioși, acesta ne e scopul, în prima linie, care îl urmărim cu atâta năzuință.

Căci până acum, ce vedem pe urma războiului? Vedem de sus până jos, o întreagă debandadă de necinste, de rapacitate, de exploatare în masă a tot ce ne este mai de absolută necesitate vitală: hrana, îmbrăcămintea, locuința etc.

Ei bine, aceste toate noi ni le propunem ca să le organizăm așa cum se va putea mai bine și cinstit.

Ne vom ține grapă a le aduce la îndeplinire fie prin scris, prin adunări, prin stăruinți la cei care duc destinele orașelor și ale țărei, fie prin comisiuni constituite care în unire cu forța publică, se regulamentăm, se privighem și se putem îndeplini cu o oră mai înainte, înlesnirea vieței individului, așezarea în mod normal a tuturor cerințelor sociale ce ne bat la ușă cu putere.

Nici odată nu ne-am gândit ca se ne lipim de partidele politice existente, nu, și declărăm că, calomnia respândită asupra noastră cum că organizația aceasta stă sub cutele liberale, noi o desfidem cu toată energia, este o minciună răspândită de răii voitori care văd cu ochi dușmani în organizarea noastră un stimulent puternic pentru a schimba fața lucrurilor nenorocite în care plutim astăzi...

In organizarea „Gărzei Conștiinței Naționale“, poate veni ori și cine, fie liberal, fie conservator, socialist, democrat etc. numai se știe un lucru, că intrând în sanctuarul nostru, se lese la ușă afară orice credinți politice va avea și se vie numai cu cugetul curat, dezinteresat și românesc și va fi primit în sânul nostru ca cel mai scump frate de luptă.

Aceste sunt principiile care ne călăuzesc pe noi și le urmărim cu energie, așa că în lupta ce am întreprins-o nu vom șovăi o iotă până ce nu ne vom vedea patria organizată și înflorită, iar societatea noastră românească, demnă de frumosul nume ce-l poartă.

I. S. Ionescu

Societățile de ajutor mutual față cu Corporațiunile de Meseriași

Ființarea statului Romă se socotește de la Unirea Principatelor; în decursul anilor ce s'au strecurat, guvernele celor două partide de guvernământ au fabricat diferite legi pentru toate păturile sociale, dar pentru pătura muncitoare care în toate ocaziunile a dat dovezi de supunere și patriotism, nu s'a găsit nimeni se creeze o lege Ocrotitoare de cât după trei decenii și jumătate și atunci numai în urma mișcărilor produse de această pătură care se vedia oropsită și nedreptățită de orice politician ce cu de la sine putere se erijă în apărător a acestei clase.

In intervalul acesta meseriașii și muncitorii Români, conștienți de drepturile ce le acorda constituția vi-

ciată și ea astăzi prin sutile și miile de decrete legi pentru care va trebui o sesiune specială a parlamentului pentru a le revizui sau anula — și față cu nepasarea guvernanților de a le îmbunătăți soarta, ei au format Societăți de bine facere de pe urma cărora au tras și trag și astăzi reale foloase, atât pentru ei cât și pentru familiile lor în cazurile de boală, moarte, infirmitate și bătrâneță, ba mai mult încă, prin organele acestor societăți, mai sânt ajutați la diferite nevoi, cum de exemplu, la botezarea unui copil, la măritarea unei fete, la moartea unui copil etc. etc. iar la societatea Fraterna Română, al cărei inițiator mă măgulesc de a fi sub semnatul se acordă de zece ani pensii la membrii infirmi și la copiii orfani până la 14 ani.

Așa că, când s'au gândit guvernanții noștri să vie cu o lege pentru organizarea meserielor, meseriașii erau deja înscriși în cele 19 societăți de bine facere, alăturea cu toți muncitorii, micii funcționari, negustori și locuitori mărginași ai acestui oraș, iar acei din țară în diferitele societăți similare ce există în toate orașele așa că legea pentru organizarea meseriei lor modificată de 3—4 ori în timp de 17 ani dela data de când s'a emis, ei au primito, nepăsători și cu sânge rece, mai ales când au văzut că sub scutul ei s'au adăpostit o sumedenie de Directori, Inspectori și Controlori titrați și para titrați cu alte cuvinte o armată de paraziți politici, căpătuiți la casa Meseriașilor pe spinarea bieților meseriași și muncitori care plătesc sute de franci pe an la Corporație ca să poată avea un ajutor de 20 de lei după 3 luni de la înmormântare.

Al. Carp

Președintele Societăței „Fraterna Română" Iași

Muncitori feriți-vă

In ziua de 14 april st. v. când eram adunați la petrecerea organizată de Cercul Meseriașilor, trei dintre noi, oameni ce muncim de dimineață până sara, din răsputeri, am fost deposedați de puținul bun cel mai avea rămas, din timpurile critice prin care am trecut, de hainele nostre.

Aceasta nu ar fi fost nimic dacă deposedarea aceasta s'ar fi făcut în codru, dar din mijlocul unei societăți ce excelează în muncă pașnică, să dispară lucrurile m-a pus pe gânduri.

De atunci și până azi am luptat din răsputeri pentru a da de urma hoțulu dar zadarnice îmi erau sforțările. Hoțul era din mijlocul nostru și putea para toate îndreptările mele pe alte căi.

Azi printr'o fericită întâmplare, aflu că V. Grăjdeanu, secretarul sindicatului internațional de arte grafice, ar fi autorul.

Imediat sesizez parchetul, care cu ord. No. 17209 din 16/9 a. c. ordona percheziționarea și în adevăr găsește lucrurile furate.

In urma acestui fapt se ordona arestarea întru cât în sarcina acestui individ cad și alte furturi.

Iată unul din conducătorii voștri muncitori ce sânteți înscriși în sindicatul internațional, care e mulțumit cu ceia ce-i dați lui și celorlalți ca dânsul.

După ce vă fură banul și pâinea copiilor voștri, prin cotizațiile ce vi se cer pentru menținerea clubului iar de fapt a parăsiților ce-vă conduc, acum va fura și hainele, mâine poate vor veni și vor vrea să fie stăpâni în casa la voi.

Deschideți-vă ochii, fraților cât mai este timp.

Inchideți baerile pungei voastre și legațile bine să nu vi se fure.

Nu zvârliți banii cu ochii închiși pentru a încuraja lenea și furtul.

Trimiteți pe acești domni la muncă. Căci dacă voi nu-veți ajuta, fiți siguri căci vor mai fi și alții care se vor duce să ție de urât tovarașului Grăjdeanu, care s'a dus să închirieze loc pentru el și alți țefi socialiști, întru cât a aflat că se simte nevoe de conferențiari socialiști la penitenciar.

C. Pancu

Preș. Cercului Român al Meser. și Muncitori

Să se ia măsuri

De o bucată de vreme nu este zi, să nu se vestească prin gazete de o nouă grevă. Rând pe rând aproape toate ramurile de muncitori au încercat prin acest mijloc să forțeze mâna diferitelor autorități și administrații, pentru mărirea salariilor și micșorarea orariului de lucru. Și trebue să o mărturisim, aproape mai toate grevele și-au ajuns scopul, datorită mai cu seamă faptului că, până la un punct, erau întemeiate pe marele argumente „scumpetea traiului".

Fără îndoială că în urma războiului, ca o consecința fatală, viața se scumpește și prin faptul că brațele sunt întrebuințate de armată și prin faptul că o parte din produse se irosesc, precum și prin faptul că materiile prime sunt mai greu de căpătat. Așa dar nu trebue să i se pară nimănui mai curios scumpirea vieței. Dar aceea ce oricine are dreptul să întrebe pe organele administrative este: „De ce nu luați măsuri?" Iar dacă s'au luat și au rămas fără efect, atunci de ce nu încercați alte măsuri?"

Căci, nu e destul a lua numai măsuri în parte, a sili de o pildă, prin prețuri maximale pe comercianți și precupeți, ci a interveni cu fixare de prețuri și la munci.

E natural că un producător, care plătește brațele cu zeci de franci pe zi, să vânda și el marfa ce o are cu prețuri exagerate; iar dacă prin prețurile maximale, se va vedea în perspectiva unei pierderi sau a unui câștig, care să nu-i acopere trebuințele sale, va prefera să se pue și el în grevă, nevoind să mai întrebuințeze capitalul în diferitele ramuri de producțiuni.

Și atunci am avea cel mai trist tablou.

Ori pentru a se înlătura aceastá nenorocire, trebuie ca să se iee măsuri grabnice și complecte, nu înjumătățite, cari să privească și pe lucrători și pe patroni, căci numai astfel și consumatorii vor putea suporta vremurile grele prin cari trecem.

E de datoria guvernului să se gândească a găsi mijloace pentru proteguirea tuturor claselor sociale, asigurând cu chipul acesta o liniște și o armonie între ele. Și aceasta cât mai curând, înainte de a se săpa prăpastii între clase și a da loc la nașterea luptelor dintre ele.

V. C.

Cine cere încrederea muncitorilor în viitoarele alegeri?

Muncitorii români cari peste puțin timp își vor exercita dreptul de vot și își vor arăta dorințele prin reprezintanții lor, sunt ademeniți astăzi de o sumă de candidați, cari în goana lor nebună după voturi, nu se sfiesc a întrebuința mijloacele cele mai fantastice pe care și le poate închipui mintea omenească.

Și desigur nu e de puțină însemnătate întrebarea: *Cine sunt acei cari cer votul muncitorilor români la viitoarele alegeri?*

Reprezintanții muncitorilor dela Garda Conștiinței Naționale, nu urmăresc locuri în parlament. O știe toată lumea. Dar aceasta nu însamnă că garda conștiinței naționale să nu se îngrijească de felul cum vor fi apărate interesele muncitorimei de catre acei cari îi cer votul. E de datoria noastră să arătăm la timp, că reprezintanții muncitorilor trebuie să fie oameni cinstiți, și statornici, ca să facă cinste acelor pe cari îi reprezinta. De aceia, credem că e bine să atragem atenția muncitorilor, că sunt ademeniți să dea votul unor oameni străini de noi atât prin interesele, cât și prin sufletul și apucăturile lor.

Aceștia sânt candidații cari vin în numele partidului socialist. Și pentrucă acești candidați s'au grăbit să răspândească apeluri-programe, electorale și în orașul Iași, ne grăbim să prevenim pe cetăteni.

Au făcut programe lungi și desmățate ca și visurile cu care trăesc. Au scris cu litere mașcate numele candidaților, ca să atragă astfel atenția cetățenilor, căci n'au curajul să întrebuințeze alte mijloace. Ba chiar, aceste apeluri le răspândesc pe ascuns și numai prin anumiți oameni, fiindcă se știu cu musca pe căciulă.

Cel dintâiu pe lista lor e *d. dr Ghelerter L.* Numele îl arată ca urmaș credincios al cărturarilor și fariseilor de la Ierusalim. Și dacă origina sa cu toate că se îndepărtează în noaptea veacurilor, e destul de cunoscută, e tot atat de cunoscut de noi că d-sa este „dija" cetățean „ruman", străin prin naștere, prin apucături, suflet și aspirațiile sale de tot ce e românesc, d-sa vrea să fie și representantul muncitorilor români, în adunarea obștească a țării

Cetățeanul adoptiv, care multă vreme a agitat spiritile muncitorilor, astăzi le cere votul. Și are curajul să fie cap de listă. Să nu sa uite însă, că nu „Ghelerterii" cari își schimbă părul după vreme, vor apăra interesele muncitorilor români, ci cetățenii luminați și cu sufletul curat, născuți și crescuți în deprinderile și credința noastră.

Pe acelaș program răspândit de socialiștii noștri la Iași, figurează un meseriaș care cere votul fraților săi, dar care nu le poate face cinste acolo unde se va duce. E tipograful excroc, Gh. Tanase. Am zis excroc și putem dovedi ceiace susținem prin fapte. Vom cita o singură ispravă necinstită a acestui candidat, despre care nașul său dă informații unui cetățean din Iași, prin următoarea scrisoare:

Domnule Stoian,

„Domnul Ghiță Vasiliu m'a rugat să vă aduc o informație relativ la persoana d-lui Jorj Tanasă. Aflați d nul meu, că numai pe mine personal m'ași putea garanta. Și mai cu samă persoana despre care vă scriu, care timp de două luni ce l'am avut în prăvălie, mi-a adus o pagubă de 5000 lei. Și dacă nu mă credeți pe mine, vă rog întrebați pe d-nii Ștefăniu și Croitoru.

Cu dragoste, **A. Donose.**

Credem că e suficientă recomandația pe care o face nașul, finului său, candidat la viitoarele alegeri.

Despre ceilalți candidați ieșeni, ai partidului socialist, nu mai vorbim. Românul are o vorbă de care trebuie să ținem samă: „Spune-mi cu cine te însoțești și-ți voiu spune cine ești".

Părerea noastră este că pe acei cari îndeamnă muncitorimea la trândăvie, pe provocatorii de greve și pe excrocii fără rușine, să nu-i trimitem în adunarea țării.

De aceia să ia sama muncitorii, meseriașii și funcționarii români, că adevărații apărători ai intereselor lor și ale neamului, vor fi numai Românii cinstiți, harnici și legați de noi prin sângele, credința, purtarea și aspirațiile lor.

C. Pancu

SOCIALISMUL Și „Garda Conștiinței Naționale"

Nu există meseriaș, muncitor, sau funcționar, care în sfera lui de acțiune să nu aibă ceva din caracteristica socialismului.

Așa că însăși meseriașii dela „Garda Conștiinței Naționale", atunci când vor fi în joc interesele breslei lor, vor deveni cei mai aprigi susținători pentru revendicarea drepturilor și onoarei lor profesionale. In orice caz, ori ce meseriaș, sau muncitor, conștient de menirea sa, va căuta ca pentru revendicarea drepturilor lui, să întrebuințeze arma legală, nu forța sau lenea, armă întrebuințată de internaționalii noștri, spre deosebire de socialiștii din țarile apusene.

Nu înțelegem, ca atunci când interesele și onoarea patriei sunt în pericol, tu care în România te-ai botezat socialist internațional, în loc să pui umărul și munca ta necondiționată, alături cu toate forțele națiunei, să cauți dinpotrivă a te uni cu dușmanul, ca prin această unire, să poți distruge și ce a mai rămas pe urma nenorocirei căzuta pe capul acestei țări. E drept, că această acuzare nu o putem aduce tuturor muncitorilor din jurul steagului roș, ci numai acelor conducători, cari din interese meschine și dintr'o falșa bunăvoință, din dorul trândăviei prin fraze încâlcite, introduse în mintea muncitorului inconștient caută să-i speculeze forța, puțina-i inteligență și dragostea de neam a muncitorului român în favoarea străinilor, cari caută să-și păstreze și să-și întărească mai mult religia și națiunea lor, în care scop se silesc sa slăbească starea *noastră morala.*

Dacă acești *conducători* ai socialismului *internațional* ar arăta muncitorilor — în conferințele lor — ce însamnă dragostea de neam și nu ar întrebuința boicotul ei fața lăsându-le conștiința liberă, așa cum le dictează sufletul lor de român, dându-le îngăduirea de a lua parte la orice întruniri, consfătuiri sau conferințe, permițându-le chiar participarea la adunările „Garzii Conștiinței Naționale" unde se discută drepturile muncitorului și datoriile lui ca muncitor, cetățean român, cap de familie, unde se discută nevoile și interesele lui și ale breslei cărei aparține, în aceiaș măsură cu interesele și nevoile neamului românesc, ar reveni și nu s'ar găsi nimeni cari să nu se descopere înaintea durerii neamului său. Chemăm pe toți muncitorii, meseriașii și funcționarii români — în afară de politiciani — să vie în sânul „Garzii Conștiinței Naționale" sa asculte și sa discute în contradictoriu interesele lor, în măsură cu ale neamului și dacă mâine nu vor fi convinși că fac o greșala prin ajutorul ce-l dau străinilor, vor fi liberi ca și azi să apuce pe orice cale ar dori, întru cât noi găsim că acolo unde se întrebuințeaza forța pentru a zăpăci mintea omului, nu poate fi lucru cinstit nici conștiința dreaptă.

Noi respectăm numai drapelul tricolor, căruia i-am jurat credința, căci el reprezinta inima națiunei românești și înainte de a fi muncitori, nu trebue să uităm că suntem români.

F. Gugui.

Programe...

Vin alegerile. Luptele electorale iau proporţii şi, fireşte, se întrebuinţează în toate părţile toată graba pentru improsţpătarea, în memoria alegătorilor, a vechilor, programe de către unii, pentru prefacerea sau pentru pripita fabricare de programe noi de către alţii. Toate colţurile pieţii politicei încep să răsune de stridente sau dulcege, de mult lăudătoare şi prea mult tăgăduitoare strigăte ale precupeţilor... Marfa fiecăruia e mai bună... Zgomotul creşte. Iată un precupeţ nou strigă, cu încăpăţinarea prostului şi se îndeasă cu obrăsnicie între cumpărători. Infăţişarea lui e a unui flăcău crescut pe drumurile vitrige ale vagabondajului; o jalnică inconştienţă pare că domneşte în capul lui —acoperit de o şapcă de atelier părăsit,—sprijinit pe umerii înguşti ai unui corp deşirat şi slab de boala lipsurilor şi a libertăţii neînfrânate... Imbrăcămintea lui are câte un petic de pe toate drumurile ţărilor cutreerate, dar cari au pretenţia de a fi cusute elegant..

Marfa precupeţului nostru se chiamă: „Program *electoral* al partidului socialist din România".

Puţin câte puţin vom încerca această marfă.

Deocamdată să ne oprim asupra învăţământului, pe care şi „programul electoral" („electoral" adică: *numai* pentru alegeri!) îl socoteşte ca o chestiune foarte importantă.

Problema învăţământului a preocupat şi va mai preocupa încă, de bună seamă, pe mulţi, dar adevărata deslegare crede a o da numai programul de care-i vorba

Şi pentru ca să ne dăm seama de modul şi baza, pe care înţeleg „electoralii" a pune „reforma" învăţământului, e destul să cităm: „*Excluderea învăţământului religios din şcoala*"..

Nici nu se poate ceva mai greşit şi mai rău înţeles!

In faţa acestei gândiri va holba ochii şi se va cruci şi cel mai nepriceput ascultător (nu zic cititor) Şi va avea dreptate. Cum poate înţelege creştinul să-şi dea copilul la o şcoală în care să nu i se pomenească de crucea, de legea şi de Dumnezeul lui? La ce să-şi mai dea copilul la şcoală când el nu va învăţa măcar o rugăciune?

„Programul" mai zice apoi că „comunele vor întreţine pe elevi cu hrană, îmbrăcăminte şi cărţi —până la 18 ani de vârsta, obligatoriu". (Ideea aceasta: desvoltarea în cea mai largă măsură a învăţământului în massele poporului prin directa grijă şi întreţinere, mai ales materială, de către comuna sau sat, este astăzi în încercare de aplicare, aşa că „programul electoral", din punctul acesta de vedere, n'aduce nimic nou)

Cum va întreţine omul credincios, massele, (şi massele toate sunt credincioase), şcoli în care nu se va cultiva religiozitatea, credinţa în Dumnezeu, în bunătatea şi dreptatea lui şi nu va învăţa că faptele lui au răspundere şi nu va şti datoriile sale faţă de părinţi, faţă de oameni, faţă de Dumnezeu, faţă de Ţara şi Neamul lui?

Gândul acesta, de bună seamă, poate călăuzi numai pe acei cari au apucat pe calea rătăcirei.

Religiunea este pentru fiecare om o nevoe sufletească pentru că nimeni nu poate trăi liniştit fără credinţă şi nici odată omul nu şi-ar înţelege mai bine rostul său în lume fără o religie şi fără o morală.

Religiunea e de foarte mare trebuinţă pentru existenţa unei naţiuni, căci sunt popoare care ar fi pierit fără religie, iar altele au pierit când au ajuns la decădere religioasă şi morală.

Excluderea învăţământului religios din şcoală este în contrazicere cu însăşi ideea ca şcoala să fie întreţinută de comună. Căci cum se poate închipui că massele, care în absolută lor majoritate sunt religioase nu vor cere ca şcolile pe care le întreţin ele, să nu aibă învăţământ religios? Străinii dintre noi, cari s'ar bucura foarte mult de această „reformă", ţin cu toată stăruinţa să aibă şcoli cu limba şi religia lor Şi noi după această „reformă" unde am ajunge?

Afară de aceasta, religia, deci învăţământul religios, pe lângă că este indispensabil omului ca individ, a adus şi va aduce totdeauna folos societăţii şi Statului, astfel ca Statul nu numai că n'ar putea împedeca comunele, libere a se administra, ca să aibă învăţământul religios în şcoli, dar, mai mult, are tot interesul să sprijine învăţământul religios, pentru că prin el capătă cetăţeni devotaţi şi pregătiţi pentru îndeplinirea datoriilor faţă de el.

Insă tocmai aici e cheia.

Le convine să scoată învăţământul religios din şcoală acelor, cari nu vor să ştie de hotarele unei ţări, pentru care au luptat şi s'au jertfit generaţii după generaţii, acelor cărora nu le trebue nici Neam nici Ţară.

Cei cari au conştiinţa naţională trează nici odată nu vor lăsa să se sfarme o piatră atât de sigură din temelia naţiunii lor.

Const. D. Vasiliu

O DATORIE

In ziua de 14 Septembrie (ziua Sfintei Cruci), „Garda Conştiinţei Naţionale" a organizat o procesiune şi chiamă pe toţi românii credincioşi a se aduna în număr mare ca împreună să aducem cele mai călduroase rugi lui Dumnezeu pentru ajutorul ce ni l'a dat în izbânda cauzei noastre, pentru întregirea neamului. Cu suflet curat suntem datori a ne aduna în număr cât de mare şi a chema pe D-zeu în ajutorul nostru ca în totdeauna când vom cere dela El lucruri drepte şi cinstite să ne ajute şi să ne aibă sub ocrotirea Sa. Pildă vie să ne fie cum alte neamuri nu silite de nimeni îşi ţin religia cu cea mai mare sfinţenie, respectându-şi ziua de odihnă.

Dacă Dumnezeu ne-a ajutat întotdeauna şi în toate împrejurările să ne fie în amintire şi să privim nu mai departe decât acum un an în urmă, în ce hotare se găsea scumpa noastră ţară şi când ne lipsea cu totul pânea cea de toate zilele, Dumnezeu ne-a încercat sufletele.

Iar când s'a revărsat mila S'a peste noi, să fim vrednici a-I mulţumi şi a ne închina ca Celui mai sfânt Părinte pentru darul şi ajutorul Său. Să ne respectăm Dumnezeul nostru al tuturor creştinilor să ne respectăm sfânta noastră Biserică şi Sf. noastră Duminică. Sfătuim pe toţi fraţii să se ducă în ziua a 7 în casa Domnului la Biserică să se înfrăţească şi să se închine bunului Dumnezeu pentru sănătate şi ajutor în toate cele bune şi spre folos. Să intervenim împreună cu Onor. cler la conducătorii ţarii spre a ne ajuta să avem posibilitatea de a respecta repausul duminical întreg şi complect, lăsând pe tot creştinul liber să se închine lui Dumnezeu să se odihnească, să-şi cerceteze casa şi familia şi să se reculeagă de munca depusă în 6 zile.

Numai aşa vom fi la înălţimea vremurilor de astăzi, şi vom fi în numărul şi rândul ţărilor civilizate şi muncitoare dela care trebue să luăm pildă. Să ţinem socoteală să ne stăpânească grija că mulţi din vecinii noştri ne pândesc să ne răpească drepturile strămoşeşti. Să fim gata ca fecioarele din parabolă, în totdeauna cu luminile aprinse

Să nu uităm de floarea ţării care s'a jertfit pe altarul neamului şi mult să ne fie în amintire martirul şi eroismul acelora cari ne-au dat întreaga noastră ţară. Să le fie amintirea neuitată; iar noi să păstram ceia ce ei ne-au lăsat.

Iubitor Patriot

Fraţi Români

Inscrieţi vă câţi mai mulţi în „Garda Conştiinţei Naţionale", care are ca scop râdicarea morală şi materială a tuturor românilor.

Şedinţele de înscriere se fac în fiecare Joi seara la ora 8 jumătate

RUBRICA ADESIUNILOR

Primim următoarele adesiuni:

Domnule Preşedinte,

Subsemnaţii români din Iaşi mai jos notaţi luând cunoştinţă de înfiinţarea Gărzei Conştiinţei Naţionale cunoscând situaţia ameninţătoare cu bolşevismul şi oamenii rătăciţi cari fără milă caută distrugerea scumpei noastre ţări, astăzi ca şi ori când noi buni români venim alături de d-voastră şi cu arma în mână în centru cât şi la hotarele ţărei şi după ordinele ce ni s'ar da de d-voastră vom căuta s'o apărăm. Iar pe aceşti rătăcitori a-le da lumina de care sunt lipsiţi aducându-i în mijlocul nostru pentru a face şi ei ca şi noi şi împreună cu toţi ajutându-ne mână în mână vom forma România Mare. Ura să trăească ţara românească.

Primiţi stima noastră.

Ioan Michiu, str. Bucşinescu, despărţirea IV-a; Ioan Petreţanu, str. Sălcilor 13, disp. II-a; Neculai Popovici, str. Sălcilor 12 disp. II-a; Gheorghe Bordeanu str. Colonel Langa 17, disp. II-a; Ioan P[illegible], str. Tataraşi 5, disp. V-a; Gheorghe Popovici, str. Salcilor 20, despărţirea II-a; Zamfir Sulţa, str. Sălcilor 20; D-tru Popa, str. Ţicău de Sus 69 disp. III-a; D-tru Morariu, str Vladimirescu, 16 disp V-a; Neculai Mircea, Şoseaua Naţională 2, disp. II-a; Neculai Popezu, str. Nicolina 93, disp. II-a; Dumitru Păraru, str. Nicolina 101, disp. II-a; Neculai Părău, str Nicolina 101, disp. II-a; Grigore Ichim, mahalaua Frumoasa 65, disp. II-a; Neculai Frunza str. Catargi 35, disp. III-a; Ioan Baciu, str. Nicolina 49, disp. II-a; Ursache C[illegible], str. Nicolina 93, disp. II-a; Dionisa Copopescu, str. Măcărescu 3, disp. V-a.

*

Din partea Cooperativei „General Averescu" a invalizilor de războiu, gradele inferioare, filiala Iaşi.

DELEGAŢIE

Noi Ioan Petrescu, preşedintele Societăţei Cooperativei „General Averescu" a gradelor inferioare filiala Iaşi, delegăm pe d-nii M[illegible] Radu, membru fondator şi Mircea Neagoe, comptabilul acestei societăţi a lua contact cu d-nii reprezentanţi ai Societ. „Gărzei Conştiinţei Naţionale" din Iaşi şi sunt autorizaţi de noi a lua în discuţie orice chestiuni pe orice târâm ar privi societatea noastră.

Iaşi, 15 | IX 1919.

Ioan Petrescu.

*

Din partea Corporaţiei Meseriaşilor „Petru Rareş" din Tg. Frumos.

Onor. Comitetului de acţiune a „Gărzii Conştiinţei Naţionale"

Pătrunşi de sentimentul datoriei către neam şi ţară, vom răspunde cu toţii, ca un singur om, la semnalul de alarmă, pentru salvarea Patriei mărite datorim bună păstrare a moşiei strămoşeşti; datorim bună păstrare a celor ce ne-au rămas de la Mihai Ştefan şi Mircea; datorim martirilor neamului din provinciile alipite datorim eroilor şi fiilor patriei, care ne strigă din morminte, păstraţi ce s'au câştigat cu preţul sângelui nostru, că e a noastră dreptatea, păstraţi că mamele cu ale lor lacrimi au spălat ruşinea robiei veacurilor, cari ne-au ţinut sclavi.

Primiţi vă rugăm onor. comitet, această aderare a noastră şi vom fi întru totul identificaţi alături de acţiunea d-voastră

Preşedinte, *Ştefan Mac.*

Comptabil, *D. Nedelcu.*

7 Sept. 1919, Blăgeşti-Bacău.

Onor. comitet „Gărzii Conştiinţei Naţionale".

Am primit apelul d-voastră, am luat cunoştinţă de cuprinsul frumoaselor idei, la care ne unim şi aderăm, pentru care vom da tot concursul spre a se lăţi cât de mult această propagandă, pentru interesul obştesc şi buna linişte în ţară.

Familiile: *V. Chelaru, O. Turturică, M. Lapteş,* învăţători şi preşedinţi de bănci populare.

*

Galaţi, 3 Sept. 1919.

Onor. Comit. Gărzei Conştiinţei Naţionale"

Aderăm şi aprobăm în totul iniţiativa patriotică şi vom lupta cu toţii pentru realizarea propunerelor Dv.

Imp. C. F. R., C Luca, C. Tărcuşi, D. Rizescu, I. Mărăscu, A. Gabrielescu, Al. Dunăreanu, M. Vlase, C. Ahre, Isock, I. Vasiliu, I. Thomasiu, I. G. Ţintă, Diaconescu, E Tătaru, I Costean, I. Dimitriu, Gh Tăncescu, P Danilo, Panaintescu, Gh. Nicolescu, V, Rezolea Ion Alexandrescu, Vâja, Moţoc.

Informaţiuni

— Garda conştiinţei Naţionale din România Iaşi,—Strada Alexandri No. 3 roagă pe cei care se unesc cu noi la lupta sfântă pentru ridicarea neamului, să vină la adunările noastre ce au loc în fie-care Joi seara ora 8 le sediul „Gărzei Conştiinţei Naţionale din România" strada Alexandri No. 3.

Comitetul

— In ziua de 16 Sept. a. c. D-l C. Pancu Preş. Cercului Meseriaşilor şi Muncitorilor în urma investigaţiilor făcute, a aflat că V. Grajdeanu de profesie tipograf e autorul furtului săvârşit la balul ce a avut loc la 14 Apr. a. c.

Sesizând parchetul, s'a constatat ca cele reclamate sânt adevărate şi deci s'a lansat cuvenitul mandat de arestare.

— Direcţia „Cooperativei orăşeneşti" a trimis Băncii „Meseriaşul" din Iaşi, str. I. C. Brătianu No. 149, adresa cu No. 3176 din 4 | 9—1919, cu următorul cuprins:

Domnule Preşedinte,

Din procesul-verbal de inspecţie, dresat de d. Sub Inspector Bancov în ziua de 17 August a. c., constatăm şi luăm act cu mulţumire de progresele realizate de bancă şi de modul conştiincios cum este condusă de consiliul de ad-ţie.

Vă rugăm a stărui mai departe pentru înscrierea de noi membrii şi pentru depunerea regulată a cotizaţiunilor.

Iaşi,—Tip. „Naţionala" M. M. Bogdan Str. Alexandri 11